

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Ideja latinska.

E—n. Že pred nekoliko meseci pisala je „Norddeutsche Allgemeine“ o prizadevanji latinofilov ter kazala na vselatinizem kot strašilo za monarhično Evropo. V zvezi latinskih narodov zavzemal bi narod francoski odlično mesto. Republikanska načela ljudovlade francoske uplivala bi v večji meri na sesterske narode in od tod raztezal bi se republikanski duh po Evropi. Bismarckovo glasilo pobija latinsko zvezo, ker bi republikanska načela utegnili biti Nemčiji in Avstriji v škodo. Vladarja italijanski in španjski naj iščeta svoje zaslombe pri srednjeevropskih velevlastih, ako hočeta obdržati svoji kroni.

Vsaka nova ideja ima svoje nasprotnike, tako tudi ideja latinska. Nemški listi opisovali so jo kot vojevito in vladni krogi latinski imenovali so jo prevratno. V Madridu in v Rimu prizadevali so si pridružiti se Nemčiji in Avstriji, na Francoskem pa se po smrti Gambette ministri, seosebno Waddington, Challemeil-Lacour in Ferry neso pečali s to idejo.

Sreča za panlatinizem, kliče navdušeni borilci za idejo latinsko, Goumier, da imajo dogodjaji nalog,

da razsvetljujejo narode in vlade. Sedaj je očividno Italijanom in Španjcem, piše časnikar Goumier, v velikem italijanskem glasilu „Gazzeta d' Italia“ z dne 27. avgusta t. l., je li zveza s Francijo možna in koristna za Španjsko in Italijo, sedaj vedo dobro ob vsej severni obali Srednjemorskega morja, je li bolje biti satelitom Bismarckovim, kateri cepi Latine v ta namen, da jim laglje gospoduje, ali pa zjediniti se v družino s pogodbo federalno, katera naj bi vse poravnala in dala Latincem moč, ne da bi se jim bilo bati, „kaj bodo mislili in kaj porekó Nemci“.

„Norddeutsche Allgemeine“ se jako moti, mislé, da je Frankobrodská pogodba iz leta 1871 nepremagljiva ovira Srednjemorskemu „Zollverein“, carinski zvezi vseh latinskih držav. Pogodba Frankobrodská ni ovirala carinske zveze, nemškega „Zollvereina“, niti ne zabranjuje Bismarcku, da vabi Avstrijce, naj pristopijo k tej zvezi, torej logično tudi ne more zabranjevati in ne bode zabranila carinske zveze latinskih držav.

Umestno je opomniti, da bi bila Francijo na francoski zemlji veliko bolj vspevala, da se je po svoji nesreči zvezala s svojimi latinskimi sestrami, nego da je trošila najboljše moči v oddaljenih nepoznatih deželah.

Zato pa, „me dolente!“ piše Goumier, ima Nordd. Allg. pravo, polno pravo, da hvali dela, dovršena po Ferryji. Pa k sreči, tako sklepa Goumier „il is never tvo late to mend and the french people is near repentance.“ (Nikdar ni prekasno, poboljšati se, narod francoski je blizu kesanja.)

Ta izjava je baš sedaj pomenljiva, ko si je Bismarck s svojo sebično in brezozirno politiko v zadevi Karolinskih otokov nakopal srd in sovraštvo Španjcev. Trditi se sme, da je bilo zasedenje omenjenih otokov nesrečna šahovna poteza, kajti jedva je tri leta preteklo, ko je bil nemški prestolonaslednik na Španjskem, ko je kralj Alfonzo dobil lastništvo pruskega ulanskega polka in ko je vse kazalo, da se bo železnemu kancelaru posrečilo, odtrgati Španjsko od Francije in spraviti je v nemške politike široki tir.

Sedaj pa je Nemčije kolonijalna politika prerezala vse te zveze in načrte in več nego zanimivo

bi bilo, ko bi toli malostno vprašanje, kakeršno je glede Karolinskih otokov, kolikor toliko pripomoglo k uresničenju „zveze narodov romanskih“, kakor bi tudi obveljal izrek: Mali uzroki, velike posledice.

Še jedenkrat nasveti proti žganjarstvu.

Zanimivo je, dandanes po vseh slovenskih listih čitati različne nasvete proti žganjarstvu. Prav dobro bila je stvar opisana v „Slov. Narodu“ pod naslovom „požiralnik narodnega imetka“, potem zopet v št. 194. v uvodnem članku, a pravega, radikalnega nasveta, kako da bi se dalo toli škodljivo žganjepivstvo odpraviti ali vsaj malo omejiti, še nese čital nikjer. Vsi nasveti imeli so le jeden in isti namen, namreč koliko dohodkov bode na ta ali oni način imela dežela ali pa država. Ako je vladi, oziroma našim deželnim poslancem na tem ležeče, da se zlo odpravi, za kar jim bodo še pozni rodovi hvaležni, ne smejo si na prvo mesto postaviti vprašanja, koliko več dohodkov bode dežela imela, ako davek, t. j. doklado na žganje od 3 kr. na 10 kr. za liter povišajo. Ne to, marveč zlo samo in žalostni nasledki, izvirajoči iz žganjepivstva, naj bi imeli prvo mesto in ni dvoma, da bi se kmalu vse na bolje obrnilo.

Da se pa to zgodi, treba je vedeti, da se danes vse žganje brez izjeme dela iz spirita. Ako tudi kdo pošten slivovec, brinjevec, jagodovec, tropinovec, rženovec, hrušovec ali katero koli drugo žganje v resnici doma kuha, pokvari je, kadar je na prodaj nese, s spiritom, to pa zaradi prevelike konkurencije, da je namreč laglje, ceneje in se bolj gotovo proda. V mnogih krajih ni bil do letošnjega leta mej ljudstvom spirit poznan, in tudi nobenemu ni prišlo na misel, kupovati ga, ter si doma iz njega pijačo narejati, a mala doklada 3 kr. na liter pri žganji jim je oči odprla in jeli so spirit kupovati in iz njega doma žganje delati. Davek naj bi se toraj jedino le na spirit naložil. Ta davek pa naj bi ne bil manjši, nego 30 kr. na liter. Ako se vzame, da liter spirita v štacuni stoji 36 kr., in da je 30 kr. davka, to je deželne doklade, bode potem liter spirita 66 kr. veljal. Iz litra spirita se navadno napravi 3 litre žganja, torej bode jeden liter škodljivega spiritovega žganja veljal 22 kr. Gotovo

LISTEK.

Kandidat nesmrtnosti.

(Humoristiški roman. — Česki spisal Svatopluk Čech.)

II.

(Dalje.)

Naš junak poskoči kakor lev, kadar se mu ponudi topla kri, in zagrmí nad skušnjavcem za stebrom: „Kaj vam je naredil ta stari mož? — Ali neso toliko častitljivi njegovi sivi lasje, da ga ohranijo pred surovimi vašimi šalami?“

Mladenič izbuli začudeno oči na Vojteha, jedna polovica njegovih ust sprime pipo trdneje in okoli druge proste polovice zaigra mu ostuden zasmeh. Od vseh strani, na blizu in na daleč, dvigajo se z ropotom postave pivcev in se zbirajo okolu obeh, in ovadim naj v njih malo čast, da so ta pojav gledali s šumno veselostjo.

Toda človek za stebrom ne vzame stvari od vesele strani. Ko se iz presenečenja nad nenadnim ukorom vzpametuje, odloži pipo in mehur s tobakom na mizo in stopi tako tesno k Vojtehu, kaker bi htel udariti po licih s svojim grozečim obrazom, ka-

kor to delajo lesene punčike pri prizorih gnevni v otroških glediščih. „Ne mešajte se v stvari, katere vam neso nič mari!“ kriči s sipavim glasom. „Ne hodim v gostilno, da bi molil in poslušal propovedanje kakega norca. Plačam si tukaj svoje pivo ter se brigam hudiča za vas, razumite, vi — vi —.“ Pri tem prime našega nraouka za prsi in strese ga tako močno, da mu oči zatemne.

Bil bi si nedvomno dopustil še drugih nasilnosti, ko bi se ne bilo iz dima ven prikazalo na pomoč Vojtehu nekoliko barvenih postav, družba lokajev in gosposkih kočijažev, katero je privabilo samo divno dobro pivo iz viših gosposkih krogov v ta brlog veseleče se druhali.

„Hauder, hauder!“ paroduje jeden iz njih jezo surovega napadnika in zadržavši namerjeno njegovo pest, spregovori k njemu grajaje: „Zakaj pa precej takov krik in ravs! Bašite si najprej svojo lulo, častitljivi starče, in pustite tega gospoda v miru. Bilo je popolnem prav. Plačate li vi svoje pivo, plačamo si mi tudi godbo in ne moremo biti pokojni, če nam jo svojevoljno pretrgavate. Ostrigajte tedaj svojo žico, kjer se spodobi, in pustite, da častitljivi ta David s svojo harpo brez vznemirjenja razveseljuje naša srca.“

Ta šaljivo karajoč govor, izusten s finim taktom, kakor se nabaja le v aristokratskih krogih, učini dojemni vtisk i na nagovorjenega in na plebejsko občinstvo. Od mnogih strani prihaja brenčeča pohvala in nekdo zakliče od zadaj: „Če že hoče na vsak način z žico svojo praskati, delaj to na svoji glavi, kjer bode morda bolj na mestu!“ in drugi doda: „Potreba mu je burke uganjati s plešastim človekom, ki mu težko zavida njegovo rdečo grivo!“ Takovi fini dovtipi in praske vplivajo vedno plemenito na niže vrste ljudi. Po smehu občinstva povrne se lastnik rdeče grive osramočen na svoje mesto in baše si tam s tihim mrmranjen dalje svojo pipo, metuje včasih zlobne postranske poglede na Vojteha, ki se na poziv svojega branitelja preseli iz temnega kota na razsvitljen prostor od kadeče se oljnate svetilke, ki je razsvetljevala, viseč na rjasti kljuki s črnega stropa, raznešeno družbo v dolgih različno barvenih frakih z velikimi svetlimi gumbi ali v rdeče oproženih jopičih.

V tej družbi čuti Vojteh na jedenkrat na svojem čelu čisti, dišeči vzduh mamečih višin družbe, h katere jedru je do sedaj dobajal le na krilih domišljije v zračnem svetu romanov. Gleda z lahkim čutom spoštovanja na možé, ki so se nedavno su-

bode potem sleharni raje za liter vina 24 kr. dal, kakor pa si tako žganje delal. Drugo, doma kuhano žganje, sluzeče za zdravila, ostalo bode pa nepokvarjeno.

Vender pa ne izvira vse zlo le iz žganjepivstva. Isto tako, kakor spiritovo žganje je človeškemu zdravju škodljivo tudi ponarejeno vino, katerega se dandanes silno veliko popije. Tudi tu bi bilo sl. vladi priporočiti, naj bi malo pogledala in si zapisavala, h katerim gostilničarjem bolj pogostem zahajajo Zagrebški vinski trgovci, in naj bi v takih gostilnah vina od časa do časa po vestnih zdravnikih preiskavala.

Saj nam je še v dobrem spominu, koliko ljudij da je leta 1874—1875 v rudarskem mestu Idriji zbolelo, ker je bilo rudniško vodstvo pod L..... od nekega žida silno veliko tacega ponarejenega vina kupilo, ker je takrat imelo še gostilnico pri „Črnem orlu“ v svojej režiji. A pošteni gospod dr. J...., kateri je bil takrat v Idriji za fizika, je to stvar takoj opazil in vino po komisiji preiskati dal. Posledica bila je ta, da se je prepovedalo tisto vino točiti, in erar je vinsko režijo opustil. A dobrih, zdravih vin pa vender še pogrešajo v Idriji kakor tudi marsikje drugej.

Dobro in prav hvale vredno bi tudi bilo, ko bi se postava upeljala:

a) da bi se žganje le stoječim, nikdar pa ne sedečim gostom piti dajalo.

b) Ako se vidi, da iz žganjarije zelo pijani ljudje prihajajo in se to večkrat ponavlja, naj bi se taistemu pravica žganje točiti odvzela, kar naj bi tudi za gostilničarje veljalo.

c) Ob nedeljah in praznikih v žganjarijah žganje gostom dajati, naj bi se popolnem prepovedalo in dovolilo naj bi se le, je „čez ulice“ točiti ali prodajati, to pa ne čez 8. uro zvečer, kakor tudi mej božjo službo ne.

d) Nadzorstvo o tem, naj bi se izročilo žandarmeriji, ne pa županstvu, ker so pa nekod ali malomarna ali pa pristranska.

e) Oddaja licenc za gostilničarje naj bi se bolj strogo nadzorovala in vsak prestopnik naj bi se takoj okrajnemu glavarstvu naznanil, slednje pa naj bi dotičnika pošteno kaznovalo, pri tretjem prestopku pa naj bi se vzela za vselej pravica točiti, bodisi vino ali pa žganje.

To bi bila dobra zdravila proti neizmernemu žganje-in vinopivstvu. Ponočevanje bi ne bilo toliko in zaželjeni nočni mir in red bi se na ta način povsodi zopet lepo lahko upeljal.

Dokazano je, da se uvaža 17.000 hl. spirita, v deželo. Ko bi se tedaj doklada 30 kr. na lit. v deželnem zboru sklenila, pridobila bi dežela na ta način 510.000 gld. Ker bi se pa na podlagi te, še nikakor ne previsoke deželne doklade, spirita znabit polovico manj prodalo, bi vender še dežela dobivala lepo vsota 255.000 gld. na leto, in priklada na direktni davek bi se potem lahko najmanj od 21% na 14% znižala, kar bi dandanes hudo zadelim davkoplačevalcem gotovo dobro ugajalo.

kali po gladkem tlaku krasnih salonov, opaževani z ravno svojo postavo na vseh straneh okoli in okoli z desetero kristalnimi ploskvami orjaških zrcal, v zarji veličastnih lustrov, podobnih obrnjenim bajnim vodometom, izsipajočim z mozajkovega stropa umetalno raztkani in prepleteni dež demantovih zrnc. Vzpomina si, da so ti možje nedavno dihali lepo dišeči eter, razstlani okrog vzvišenih, žarečih postav kneginj in princezinj, da so srkali v njihovem okrožji vzduh svilenih, z biseri porosenih pahljačev. In ko tako premotruje družbo teh mož, svetečih se v zlatu in srebru, kažečih v vsakem pregibu, v vsakem sunku vedoma svojo dostojnost, in ko je primerja z navadnim ljudstvom okoli, pride mu živo na misel velika francoska revolucija, pojavi poslednjih pravih plemenitažev v sredi razburjene druhali iz romana Dumasovega, ki ga je nedavno čital.

Branitelj njegov odlikoval se je sicer mej njimi po pisanosti in živosti barv, nikakor pa ne po novosti svoje livreje. Imel je pomerančasti frak, vijoličasti telovnik in črešnjaste hlače, toda na fraku in hlačah kazali so se vsakojaki znamki bližajoče se ponošenosti in barva telovnikova mogla bi se primerjati na robah in okoli gumb samo še z barvo od mraza spaljenih vijolic. Tudi je bilo na njegovem

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 1. septembra.

Dosedanji predsednik **državnega zbora**, dr. Smolka, pride 15. t. m. iz Levova na Dunaj, da prevzame vodstvo pisarne državnega zbora. Po opravljenem redu, namreč funkcija predsedništva se ne neha z razpustom zbornice, ampak še le s shodom novega državnega zbora. Dr. Smolka vodil bode tedaj priprave za prihodnje zasedanje, dokler se zbor ne snide.

Sedaj se je že pokazalo, kaj so nameravali Nemci, ko so v Kraljevem Dvoru izzivali Čeha in prouzročili znane izgrede. Delitev **Česke** še vedno roji po glavi nekaterim Nemcem. Podobni izgredi naj bi dokazali, da Čehi in Nemci ne morejo skupaj mirno živeti, da je tedaj taka delitev prava potreba. Mi mislimo, da se Nemcem s takimi sredstvi ne bode posrečilo doseči svojega namena.

Vnanje države.

Časopisi se še vedno bavijo s sestankom **avstrijskega cesarja** in **ruskega** carja v Kromerizi. Več nemških listov je izvedelo, kakor trdijo, iz jako zanesljivega vira, da so se v Kromerizi jako važne stvari sklepale. Kake so pa te stvari, se nič ne pove. O vsem tem so pa baje bili v Berlinu neki poprej dobro poučeni. Vse, kar se je sklepalo v Kromerizi, sta se že Kalnoky in Bismarck v Varzinu dogovorila. Dunajski dopisnik angleškega lista „Times“ je izvedel, da je v Kromerizi Avstrija Rusiji zagotovila, da bode skrbela v kakej rusko-angleškej vojni, da Turčija ostane neutralna. Nadalje je omeniti izjavo ruskega lista „Svet“, da je sestanek cesarjev zagotovil za nekaj let Avstriji mir, kajti mir Avstrije zavisi popolnem od Rusije. Angleški „Standard“ pa misli, da prijateljstvo mej Rusijo in Nemčijo ne bode dolgo trajalo, ker nemški narod nema nič skupnega z ruskim.

Angleži in **Francozi** čutijo, da shod v Kromerizi bi utegnil za nje imeti neugodne posledice. Zategadelj se bodeta skušali Francija in Anglija bolj približati. Še ta mesec se snideta Salisbury in francoski minister vnanjih zadev de Freycinet v Puyasu, da se dogovorita o nekaterih zadevah, o katerih se do sedaj Francija in Anglija nista mogli sporazumeti, in poskusita pogladiti pot srčnejšemu prijateljstvu obeh držav. Kaj odločnega se vé da oba državnika ne bosta sklenila, ker bodo na Francoskem in na Angleškem jeseni volitee, ki imajo mnogo odločiti v politiki teh dveh držav.

Poljaki se vedno v večji meri iztiravajo iz **Prusije**. Sedaj so se začeli iztiravati tudi iz Gdanskega. Tam se je 76 osobam zaukazalo, da se imajo izseliti do 1. dne oktobra. Mej temi je več trgovcev, ki so tam bivali že več let, nakupili si hiše in zemljišča, plačevali mnogo dohodninskega davka ter so člani tamošnje trgovske korporacije. Iztirani imajo veliko škodo, pa tudi mesto, ker odide več premožnih rodovin. Sovrašstvo proti Poljakom je tedaj v pruskih vladnih krogih tako veliko, da jih izganjajo, ko bi pri tem tudi drugi pruski podložniki imeli škodo.

Kakor se poroča v „Times“ iz Calcutte, mislijo tam, da spor zaradi **Afganistana** nikakor ni odpravljen, ampak se je ta zadeva le za nekaj časa odložila. Rusija bode porabila prvo priliko, da se dalje pomakne. — V decembru bodo v Pendžabu vojaške vaje, pri katerih bodo čete razdeljene v dve vojski, katerih bode vsaka brojila 13.000 mož.

Nemčija dala je **Španiji** zastran Karolinških otokov jako pomirljiv odgovor, zategadelj pa španjska vlada skuša narod pomiriti. To pa ni lahko. Narod je vedno bolj razburjen in izjave proti Nem-

obrazu manj ponosnosti, a za to več prostoljudskega gibanja sočutja, nego pri ostalih. Le kadar je govoril o svojem gospodu, kar je storil pogosto, zasvetile so se mu oči s ponosom in čudom.

„Ni dobro, mešati se mej ta prosti, neolikani narod!“ govori k Vojtehu vljudni rejeni lokaj v rjavem fraku in snežnobelom tvrdom zavrtniku, nad kojim je sedelo v nepremični dostojnosti obličje višega sodnega svetovalca. „Človek lahko odnese od njih modrost“.

„Nesem mogel mirno gledati, kako je mučil zlovoljnik ubovega starca,“ opravičuje Vojteh svoje nedavno dejanje. „Kako more samo častitljivost, združena z bedo, vzbujati surove šale! Kdo pogleda na ta obraz bolesti in nuje, na zgrbančeno njegovo čelo, upadla lica, ozeblí nos —“

Na njegovo začudenje sežejo mu lokaji v besedo s srčnim smehom. Trobojni branitelj njegov potrka mu na rameni in pravi: „Moram priznati, da mi ugajate, gospod — jako ugajate. Imate iz dna dobro srce. Žal Bogu, da se s takimi nazori na svetu ne pride daleč. Moj gospod je tudi dobrega srca, to vemo, ali pri tem je dovršen posvetnjak, dognan in obrušen na vse strani. Moden lev, to vemo, od nog do glave, z dišečo grivo, v njegovih gladkih krempljih krvavelo je že mnogo žensko

čiji se le množé. Posebno v vojaških krogih se čuti velika razdraženost in navdušenje. Opozicija pa skuša to razdraženost porabiti v svoje namene in ščuje proti vladi, ki je preveč gojila prijateljstvo z Nemčijo. Zlasti bi republikanci radi vladu zapleli v kako vojno, da bi potem porabili to priložnost in proglasili republiko.

Novo konservativno **brazilijsko** ministerstvo je že dobilo nezaupnico. Predsednik ministerstva sedaj misli razpustiti zbornico. Pri novih volitvah se bode, kakor se misli, število radikalcev jako znatno pomnožilo. To ministerstvo pa najbrž ne bode moglo ostati po volitvah na krmilu, ampak pride novo liberalno ministerstvo, v katerem bode tudi več radikalcev.

Dopisi.

Iz Kočevskega okraja 29. avgusta.

[Izv. dop.] Končana je volitev deželnozbornskega poslanca in ž njo zanimiv, da si malo vesel boj pod površjem vsakdanjega življenja. Malo težko umljiv se Vam bode zdel ta stavek, toda razumeli me bode, ko Vam ga razširim. Naš kandidat dobil je večino — kandidat Kočevarjev je propal, to je obče znani zaključek volitve. Od naše strani bil je voljen le g. Hren, in da je bilo to mogoče, to je znamenje zavednosti in politične zrelosti naših volilcev — kajti dan pred volitvijo ni bilo niti sledu kakega sporazumljenja o kandidatu, sporazumljenje doseglo se je še le na volišči. Od veljavnih volilnih mož je bilo dano geslo „Hren“ — in Hren — Hren — volili so vsi. Morebiti se Vam zdi, da ravno to priča o majhnej zavednosti volilcev, ker volijo tega, kogar jim brez vsacega razgovora tako rekoč diktuje par mož. Pomislite pa, da je bilo pri nas kandidatov obilo, koliko je bilo tu shodov in pisarenja! Mej kandidati bila sta dva župnika, — jeden dekan, — ne imenujé drugih, ki so bolj ali manj očitno kazali želje po vzvišenem stolu deželnega poslanca. Vsak mej njimi je bolj ali manj agitoval in s tem begal volilce. Sedaj me bode laglje razumeli, ako Vam še jedenkrat ponovim, da so se naši volilci možko obnašali, ko so se držali neposredno pred volitvijo izdanega gasla: modro uvaževajé, da bi cepljenje glasov koristilo le — Kočevarjem! Kočljivó je razmotrivati kandidate ostalih kandidatov in bi bilo tudi skoraj neumestno, kajti post festum bi bilo, in oni so odgovor na svoje želje prejeli dne 25. t. m.

Iz Rudolfovega 28. avgusta. [Izv. dop.]

(Konec.) V imenu grofa Margherija pa ima „Narodov“ dopisnik Gustinu na besede od tega v „Ljubljanskem Listu“ navedene, grofu na jezik položene, odgovarjati, da grof Margheri ni nikoli rabil in izrekel besed: „Gospodje, saj me poznate dobro, ali zakaj ne bi od stranke mandata vzela, če mi ga ponuja“ ter da so popolnem lažnjive in izmišljene. Tudi besed „status quo“ ni rabil niti grof Margheri niti prof. Stanger, najmanj pa Gustin, ki jih niti ne ume.

Tudi to, kar „nekdo“ pod Gustinovim imenom v večkrat napominanem „Poslanem“ trdi, da je namreč Gustin pri zborovanji nemškega kluba pred ožjo volitvijo nemško stranko svaril pred korakom, kateri hoče storiti, in pred kandidatom Margheri-

srce, kralj vseh postavljavečev, s katerim se v lepoti in uglajenosti nihče ne da primerjati. Ko bi videli elegantno njegovo prikazen na ulicah, s kitico prvih vijolic v luknjici pri suknji, prisegli bi, da je to nekak knez, če ne več. A vender je doma tako malo ponosen, tako pristopen in sočuten. Usede se v spalni suknji na divan ter se začne z manoj pogovarjati o tem in onem kakor samim soboj. Danes zvečer, ko sem mu posteljo postlal, stisne mi cekin v roke in pravi: Josef, pozabil sem, da je danes tvoj god. Narédi si bene. Jaz ostanem vse jedno doma, moreš pa iti, kamor ti drago. Samo glej, da bode jutraj vse v redu. Do besedice tako je govoril. No, ali ni to dober gospod?“

Ostali migajo molčé z ramama.

„No, sedaj pa pijmo na zdravje družbe!“ nadaljuje blaženi Josef. „In vi tudi, gospod študent ali slikar ali kaj ste! Vse na moj račun — to se razume. Ali dobro ste opazili. Tega starega harpovnika tudi ne smem pustiti na suhem.“

Priskoči k starcu, spregovori z njim prijazno nekoliko besed in pozove točajko, ki postavi na to na malo mizo poleg starca kelih s prozorno tekočino, ki žene od dna gori jasne bisere.

(Dalje prih.)

jem itd., je popolnem zlagano: o tem ne vé nihče nič pri nemški stranki, le Gustin sam.

Splošno pa se je obsojevalo Gustinovo „Poslano“ na obeh straneh. Tako je „Narodov“ dopisnik videl in slišal več gospodov nemške stranke, ki so tudi tako „možati in lojalni“ kot g. pl. Lehmann, kako so prečitavši ono „Poslano“ nekateri z velikim srdom, drugi s pomilujočim smehom „Ljubljanski List“ od sebe vrgli, rekoč: „Imper-tinente Lüge“. In to je slišal dopisnik „Naroda“ tudi iz ust vseh, s katerimi se je o tem „Poslanem“ ustmeno razgovarjal.

Koliko je dalje verjeti temu Gustinu in kako ulogo je igral kot skriven poslanec Šukljejevcev na potovanju v Otočice, sledi iz sledečih v „Ljubljanskem Listu“ tiskanih besed: „Ni res, da sem rekel v Št. Petru Margheriju: „Vse je dobro“ in na potu obljubil g. Stangerju, da bom h g. Lehmannu šel ter ga pregovarjal“, — „toliko pa vem, da je nama Margheri v vsej resnobi (!) program podpisal“. Gg. Margheri in Stanger vsak dan prišezeta, da je to res, kar je „Narodov“ dopisnik o Gustinu in njegovi izjavah na onej poti poročal. „Konjska noga“ pa moli iz besed „program podpisal“. To je, okolu česar Šukljejevci kar kozolce prevračajo in po jedni nogi plešejo, češ, zdaj jih imamo, program je podpisal, grozno, grozno!

Koncem svojega „Poslanega“ še kliče Gustin „rojake“, naj sodijo mej njim in Margherijem. Kako prevzetno in nesramno! Adolf Gustin naj ne kliče več rojakov na sodbo, on je že davno sojen!

Brez „nove morale“ pa Šukljejevci že ničesar ne dajo, tako nam pridiguje tudi ta novi njihov „proseltyt“ izza svoje kramarske pregrade: „Tudi jaz ne bi kakovemu narodnjaku v zlo štel, ako bi s kakim liberalnim kandidatom tako ravnal“. Eksegeza: Delaj za hrbtom svojih političnih prijateljev, kolikor hočeš, izdajaj in izdaj narodno stranko, kedar hočeš, da bo le tebi „prav šlo“, — to ni izdajstvo, to ni perfidija!

Tisti Poznikov „Fej vas!“ je tu pač na pravem mestu!

Da bo častiti čitatelj pravo in popolno sliko tega našega Gustina dobil, hočemo tu še povedati, kako tega Gustina nemška stranka v Rudolfovem sliku. Po njenem prepričanju je hotel Adolf Gustin (Šukljejevci ga zdaj laskavo kličejo „Dolfi“), kakor je pri prvi volitvi z dvojnimi Janovim obrazom na videz za Wurzbacha, v resnici in za hrbtom pa za Šukljeja delal, tako se pri drugi mej Margherijem in Šukljejem „tako skozi zmuzniti, da bi se ne zameril nikomur, niti nemški stranki, s katero ni hotel ravno si „razdreti“, niti Šukljejevcev, od katerih pričakuje Bog ve kaj. Pa varal se je!

Konečno naj si Gustin še to-le zapomni: „Kdor ima surovo maslo na glavi, naj ne hodi na sonce!

Iz Št. Vida nad Vipavo 30. avg. [Izvirni dopis.] Včerajšnji dan bil je za nas šentvidce dan groze v polnem pomenu besede. Vsled naliva, kakeršnega nobeden naših najstarejših ljudij ne pomni, narastel je okolu poludne naš glavni mimo trga od Lozic tekoči potok, tako rekoč hipoma tako močno, kakor še nikdar. Še bolj narastel je pa potok iz Orehovice, skozi sredo trga tekoč. Poslednji potok odnesel je v Orehovici mlin, čegar mesto le še jeden zid zaznamuje. Odnese! je dalje v Orehovici dva jako solidno zidana mosta tako, da od jednega le še obok stoji, od drugega je pa tudi največji del oboka podrt.

Od ob potoku ležečih vrtov, njiv, senožeti, večinoma niti več sledu ni. Tikoma pod Orehovo je drevje, katero je voda izruvala ter seboj drvila, strugo zajezilo, da je večina vode — nad tako zvanim „kotličkom“ — iz struge izstopila, ter čez njive, katere je, izruvavši drevje, trte — plante — in sploh vse, kar je na njih stalo, v novo strugo spremenila, po kateri je proti Št. Vidu, v takozvano Menišijo drvila. Menišijo obdajajo proti Orehovici obzidani vrta, kateri so se z vodo v hipu napolnili. Obzidje vrtov, ki ni moglo več silnega pritiska vode vzdržati, se podere in v dveh minutah bila je vsa Menišija do cesarske ceste, skoro dva metra na visoko preplavljena. Voda se je zila bliskoma hitro v kleti, hleve itd., iz katerih je vse premakljivo odnesla. Podirala je pa tudi stene, tako da zijajo zdaj proti potoku, kateri je veliki, to je visoki in široki cesarski most pod cesto komaj in komaj požiral, strašanske v zidovje udrte luknje. Čez vse prestrašeni ljudje neso niti časa imeli vso živino v

hlevih odvezati, ter vun izgnati, in tako je prišlo, da je več goved pri jaslih privezanih utonilo, prašiče je pa voda odnesla. Na rešitev pohišne oprave itd. ni niti nihče mislil, voda jo je slobodno premetavala ter odnašala, vsak je le gledal, da reši vsaj golo življenje, in hvala Bogu! nihče ni utonil.

Iz Lozic tekoči potok gospodaril je malo drugače v Podbregu, kjer je posebno našemu obče spoštovanemu gospodu županu, Antonu Uršiču, na jezu in v mlinu velikansko škodo prouzročil. Ko je bila obupnost do najviše stopinje dospela, upala je voda kar na mah, vsak se je le čudil, kako in kam je tako hitro odtekla. Uganka je bila pa kmalu rešena, kajti od ust do ust je šla vest: „Andlovčev jez“ — 6 do 8 metrov visoki in dobrih 16 do 20 metrov dolgi iz velikanskega kamenja sezidani jez — je voda odnesla. Ko se je zgrušil ta jez, se je struga, le dober streljaj pod trgom, bliskoma hitro za njegovo visokost in dolgost razprostrla in vsled tega je voda tako hitro izmej hiš Menišije odtekla. Razun Andlovčevega jeza poškodovana je pa voda tudi mlin sam tako, da ga je groza gledati, in čudi se le vsak, da ga ni popolnem odnesla, ampak le stope za čreslo, in še te le deloma. Z Andlovčevim jezom odnesla je voda tudi čisto na novo lansko leto šele dovršeni vodovod. Dobrih sto korakov pod tem mlinom stoječi, jako solidno sezidani Poreški most, je tudi ves porušen, le goli obok stoji. Od daleč in blizu se shaja ljudstvo strašansko nesrečo ogledovat, ter nesrečneže pomilovat. Na Lozicah in v Grabnih, ni posebno znatnega poškodovanja. Vendar so vsi mlini ob Močilniku in Orehovskem potoku do Majerjevega mlina pod Ložami tako poškodovani, da več mesecev nobeden mlet ne bode.

Škoda na polji in poslopih, se ceni samo v Št. Vidu, Orehovici, Porečah in Podbregu nad sto tisoč goldinarjev.

Iz Železnikov 30. avgusta. (Šolsko.) Včeraj končal se je pouk na tukajšnji jednorazrednici. Ne vemo, zakaj tako pozno, ko nimajo naši otroci nikakega opravila. Pa v avgustovi vročini kuhali smo se mi odrastli, zakaj se ne bi mali? To je toraj po starem — a stare naprave so bile marsikatero boljše, kot nove. Počitnice trajale bodo tudi po stari, hvalevredni (to pa res) navadi, dva meseca, ne pa šest tednov, kakor drugod. Naš trg uživa posebne dobrote, čeravno neso postavno pripuščene — mora že svojo avtonomijo imeti. Tiskanih programov vodstvo ni izdalo, a v greh gotovo ne bode štelu meni poročila, dasi nesem vodja. Naš trg — se gotovo pred vsemi trgi, ki imajo šole, odlikuje z jednorazrednico. Zasluga za to gre gotovo sedanjemu g. vodji. „Čast, komur, čast!“ C. kr. okrajni glavar je, kot predsednik okrajnega šolskega sveta, poslal že sem „compelle“ za razširjenje šole. Pa naš g. vodja je znal stvar tako lepo s tehtnimi uzroki podpreti, da je obvaroval trg pred to pošastjo — večrazrednico. „Dokler bom mogel, se bom že sam trudil. Kaj pa je danes s temi mladimi učiteljki! Boljše je, da jih ni.“ Ubogi Železniki, ki bodo prišli v pest tem rabljem, ko ne bodo mogli sedanji g. učitelj več poučevati! — In res je znal naš g. vodja „z njemu lastno“ Cicero-novo zgovornostjo nekatere može pregovoriti, da bi bil pouk brevspešnejši, ko bil se njemu še jedna moč privzela. „Se reče, je res“, ko bi mladi učitelj temo spravljal v mlade glavice. Ljudje, tržani, so pa zadovoljni in se ujemajo s konservativnim mišljenjem njegovim. Vendar pa si delajo različne opazke. Nekateri trdijo, da se g. vodja zato boje druge učiteljske moči, ker so mladi bolj študirani, kakor naš „šomašter.“ Drugi pa pravijo, da so zato nasprotni razširjenju, ker se ne bi mogli z nobenim „mladim“ umeti. Jaz pa pravim „prav imajo.“ Kdo more tajiti, da ni bilo v prejšnjih časih, ko neso bili ljudje tako pretirani, za vse boljše? Toraj: „Skrbite, da ne bodo ljudje toliko prebrisani, in povrne se zopet prvotni jim raj.“ Vsak ima svoj prav, in jaz ne bi ga imel, ko je tako strogo logično izpeljan iz neovrgljivih premis! Pa koliko drugih tehtnih razlogov govori še za jednorazrednico! Ko bi se šola razširila, trebalo bi skrbeti za prostore in vsako leto za kurjavo. Prostor za jednorazrednico pa že imamo, kuriti po letu ni treba, po zimi se pa mora še včasih odpirati, kar mi bo gotovo vsak učitelj rad pritrtil, ki more sedeti v sobi, ki je naltlačena z ukaželjno mladino, kakor škatljica z žvepljenkami. — Ko bi bila v našem trgu večrazredna šola, pošiljali bi brezdvomno sosedni premožni hribovski kmetje svoje otroke sem v šolo. Zavoljo prevelike oddaljenosti morali bi jim iskati tu sta-

novanja. Železnikarjem bi to gotovo nekaj pomagalo. V Ljubljani spravi mamka 5 dijakov skupaj, kateri njo prežive in plačujejo stanovanje. A ko bi se jim boljši godilo, znali bi se prevzeti. Ni toraj boljši za ljudi, da ostane jednorazrednica? Premožnejšim tako nikdo ne brani sinčke svoje poslati kam drugam. V Kranji, v Loki, ali v Ljubljani dobe stanovanje lahko, če plačajo.

Jednorazrednica naša pušča premožnejšim ter obvaruje petice pred plesnobo. Kdo ne bi gorel za jednorazrednico. Pa ad rem! Kam sem bil zašel od poročila! — Števila učencev ne morem natanko naznaniti, pa se tudi ne da. Klopj je 13 v šoli. V vsaki klopi sedi jih 5 do 10 kakor je dan. Učiteljske moči trudile so se tri, — pa če privzamemo še gospodičino Agato „katero je sam Bog dal“ — 4. Gospodičina Agata opravlja nekako službo, kot oni učitelj v Ljubljani, ki ima stanovanje zraven sv. Florijana. Razloček je le ta, da ima tudi večje, starejše paglavce v svoji oblasti in ne vrta, kjer bi se kaj spustili. Zaprte ima v sobi. A koliko posla ima revica, ko začno biti muhasti paglavci in začno rojiti, predno jih zopet užene. „Miha jo popiha — vse udere jo za njim.“ To je zabava, ki gotovo budi v otrocih veselje do šole. Splošni vspeh je povoljen. Otroci bodo hodili — ako ne pojdejo drugam — tudi najboljši še vedno v isto sobo. Gosp. kaplan poučeval je krščanski nauk 4 ure, tukajšna gospodičina deklice v ročnih delih 3 ure na teden. Glavna moč je pa g. vodja sam, kateri v 4 oddelke razdeljene otroke toliko pripravi, da morejo drugam v II. razred. — Pa naj kdo reče, da ni bila šola v Železnikih pred 40 leti „zgodna šola!“

Domače stvari.

(Naš cesar v Požegi.) Po končanih manevrih na Koroškem popelje se cesar čez Maribor in Pakrac v Slavonijo in dospe v Požego z velikim vojaškim spremstvom v 12. dan t. m. okolu 10. ure dopoludne. Ondu ostane štiri dni. Pri Požegi je, kakor znano, proti vzhodu jako velik in za vojaško vaje prav pripraven prostor, kateri se razteza proti Brodu in Oseku. Slavnostni odbor ukrenil je mej drugimi važnimi pripravami, da bode precejšnje število meščanov iz Požege cesarju nasproti jahalo in ga od Pakraca spremljevalo ob potu do Požege, Zagrebški mestni zastop bode poslal v Požego deputacijo mestnih odbornikov, da se vladarju poklonijo in ga pozdravijo v imenu hrvatske prvostolnice. Pevsko društvo „Kolo“ bode cesarju priredilo serenedo.

(„Društvo sv. Cirila in Metoda“.) Celjska posojilnica pristopila je k društvu sv. Cirila in Metoda kot pokroviteljica z zneskom po 100 gld. in je takoj teh 100 gld. uplačala. Pričakuje se, da bodo vse večje posojilnice to storile, majhne pa vsaj kot ustanovniki se udeležile. Tudi deželni in državni poslanec gosp. Mihael Vošnjak je pristopil kot pokrovitelj in je tudi že znesek 100 gld. uplačal.

(Imenovanja.) Nadsodnije predsednik g. dr. Josip Defacis premeščen je v istej lastnosti iz Zadra v Trst. — Gosp. dr. Fran Zupanec, okrajni zdravnik v Krškem imenovan je koncipistom v zdravstvenem oddelku deželne vlade, zdravstveni asistent g. dr. Ignacij Jelovšek, okrajnim zdravnikom druge vrste, mestni zdravnik v Jaski g. dr. Josip Kersnik, zdravstvenim asistentom.

(Umrli) je danes zjutraj na svojem posestvu na barji gospod Josip Matevž, posestnik hiše in dobro znane gostilnice pri „Nr. 1“ na Križevniškem trgu, žitni in vinski trgovec v Ljubljani. Zadel ga je pred nekoliko dnevi mrtvoud. Pokojnik bil je v istini blag značaj, dobrega srca in radodarnih rok. Več desetletij bil je Matevž revni oče za okraj Gradišče in tudi ključar („cekmošter“) Trnovske cerkve v Ljubljani, za katere novo zgradbo si je pridobil precej zaslug. V društenem življenju jako prijazen in obče priljubljen, bil je ranjki gospod Matevž zmirom, tudi v najhujših časih, zvest pri-staš narodne stranke. Bodi mu zemljica lahka!

(„Kres“.) Leposloven in znanstven list. Sodelovanjem prof. dr. Greg. Kreka in župnika Dav. Trstenjaka ureduje dr. Jak. Sket, c. kr. gimn. profesor v Celovci. Obseg 9. številke: Arabela. Roman. Spisala Pavlina Pajkova. (Dalje.) — Prevarjena. Mirko. — Zakaj Mirko poje? Mirko. — Stari Džal-daš in njega sin Mamet. Povest iz življenja v srednje-azijskih pustinjah. Ruski spisal N. N. Karazin, preložil Fr. Jos. Remec. (Dalje.) — Trioletti. J. Kostanjevec. — Narodne pripovedke. Priobčuje Mat-

Valjavec. — Bakterije in njih znamenitosti v našem gospodarstvu. Spisal H. Schreiner. — Stanko Vraz, slovenski rodoljub. Andrej Fekonja. — Kdaj Središče dobilo pravice cesarskih trgov? M. Slekovec. — Glagolski ulomček. M. Valjavec. — Watschger. Dav. Trstenjak. — Poročilo o hrvatske književnosti. Spisuje J. Steklasa. — Drobnoti. — Izhaja v mesečnih zvezkih na 3—4 polah začetkom vsakega meseca; velja 4 gld. na leto, 2 gld. na pol leta in se tudi lahko po snopičih à 40 kr. v knjigarnah kupuje. Tudi letnik 1882, 1883 in 1884 se še dobi in sicer po 3 gld., prvi letnik je pa pošel.

— („Zadruga“) izšla je 8. številka. Vsebina: Menjava posestvenih lastnikov in uknjiženi dolgovi. — Poročilo posojilnic. — Razne stvari.

— (Začetek šolskega leta.) Na gimnaziji Ljubljanski vsprejemali se bodo dijaki, ki na novo ustopijo, v 12. in 13. dan septembra. — Na izobraževališči za učitelje in učiteljice prične šolsko leto v 16. dan septembra. Upisavanje novih gojencev bode pa v 14. in 15. dan septembra.

— (Rudolfovo) dobi vendar garnizijo, 20. lovski batalijon, ki je sedaj pri vajah na Koroškem, se ne povrne več v Koper, ampak pojde v Rudolfovo. Tako vsaj čitamo v oficijoznem dnevniku.

— (Kontrolni shod brambovcev) bode v Rudolfovem v 28. dan septembra, v Žužemberku v 30. dan septembra, v Trebnjem v 1. dan oktobra. Za dopustnike in rezerviste: 11. in 12. oktobra v Rudolfovem, 13. oktobra v Žužemberku in 14. oktobra v Trebnjem

— (Velik lov) na postopače in berače napravila je Ljubljanska policija zadnji ponedeljek ob 2. uri zjutraj. Preiskali so vse beznice itd., ki so takim ljudem za stanovanje. Nad šestdeset postopačev in večinoma mladih beračev prijela je policija in zaprla, ter jih bode oddala mestni ordnjeni sodnji v kaznovanje. V Ljubljanski okolici napravila je v isti čas c. kr. žandarmerija lov na postopače in istih tudi veliko število prijela in zaprla.

— (Nezgod.) Včeraj je v Tönnies-ovi tovarni delavcu Piršu žaga desno roko tako poškodovala, da so mu morali v bolnici tri prste odrezati.

— (Tatvina.) Neznani tatovi ukrali so v Koslerjevem gradu v Spodnji Šiški včeraj po noči tri popolne konjske oprave.

— (Na Krasu) je zadnji vihar tudi hudo razsajal. Treščilo je v več krajih, v Brestovici ubila je strela kmetico in omamila kmeta. V Vojšćici ubila je vola. Mej Komnom in Gorjanskim podrla je 9 telegrafskih drog.

— (Trorazredno ljudsko šolo v Radečah pri Zidanem mostu) obiskovalo je v preteklem šolskem letu izmej 419 za šolo godnih otrok, 222 otrok. V ponavljalni šoli bilo je 24 dečkov, 32 deklic. Poučevali so na tej šoli gg. Anton Požar, nadučitelj in vodja; Matej Pintar, veroučitelj; Franjo Gabršek, učitelj; Marija Andoljšekova učiteljica. Letno poročilo ima na prvem mestu razne podatke iz šolske kronike, izmej katerih naj omenimo, da je v Radečah že 1781 leta bila šola.

— (Vabilo na narodno svečanost) v oslavo tisočletnice Metodove, ki jo priredita narodno brašno ter prostovoljno gasilno društvo v Borovnici ob preprijaznem sodelovanju slavnega pevskega zbora Čitalnice Ljubljanske s svojim vodjo gosp. Vojt. Valento in p. n. gospodov diletantov Čitalnice Vrhniške v nedeljo 6. septembra 1885. l. na planem pri gosp. Lov. Verbiča v Borovnici. Začetek ob 4. uri popoldne. Ustopnina za osebo 30 novcev, za rodbino 80 novcev. Svečanost zvrši se tudi v slabem vremenu. Program: A. 1. Pozdrav predsednika „Narod. brašnega društva“, gosp. Frana Paplerja. 2. Nastop slavnega pevskega zbora Čitalnice Ljubljanske. 3. Slavnostni govor; govori gosp. drd. Danilo Majaron. 4. Nastop slavnega pevskega zbora Čitalnice Ljubljanske. 5. Tombola. 6. Nastop slavnega pevskega zbora Čitalnice Ljubljanske. 7. „Zamujeni vlak.“ Burka v jednem dejanji. Igrajo p. n. gosp. diletantje Čitalnice Vrhniške. B. Ples. C. Umetaljni ogenj. D. Prosta zabava. Mej posameznimi točkami igra godba. Na to svečanost najljubše vabita odbora.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Stiahlau 1. septembra. Cesar opazoval je včerajšnje manevre do vrha Valika, potem pa s Tigelberga. Ponavlja je izrekel je svojo zadovoljnost o manevrih. Ob 1 1/2 uri povrnili

se je v Plzen. Nadvojvode Albrecht, Viljem, Rainer, načelnik generalnemu štabu, minister Welsersheimb podali so se v gozdni dvorec. Veliko priznanje stekla si je brambovska pehota.

Plzen 1. septembra. Cesar ob 6 1/2 uri zjutraj, spremljan po knezu bulgarskemu, odpotoval. Pred hotelom namestnik, župan, mestni zastop, poveljnik garnizije, častna kompanija, brambovci z godbo. Slednje cesar ogledal. Potem zahvalil se je župan za včeraj podeljeni Fran Josipov red in za določbo kraja za manevre. Cesar se vnovič zahvalil za srčni vsprejem in potem se v kočiji mej „Slava“ in „hoch“ klici odpeljal v Plzenec.

Kijev 1. septembra. Car in carica odpotovala včeraj zvečer v Peterburg.

Pariz 31. avgusta. V Marseilleu včeraj 25, v Toulonu 20 ljudij za kolero umrlo.

Madrid 31. avgusta. Na Španjskem včeraj 3639 ljudij za kolero zbolelo, 1227 umrlo.

Yokohama 31. avgusta. V Nagasaki pričela se je kolera.

Razne vesti.

* (Grofa Taaffa dovtip) tudi v Kromeži ni bil pod polovnikom. Ko so kmetice pri sprevodu dežnike zdaj razpenjale, zdaj zopet zapirale rekel je Taaffe: „Sodeč po tej gibčnosti, to neso Hanakinje, ampak iz Solnograda, iz mesta, kjer prihajajo ljudje že z dežnikom na svet in kjer je 16.000 prebivalcev, 17.000 pa dežnikov.“

ima v IX. zvezku naslednjo vsebino: 1. A. Funtek: Gozdno svetišče. Pesem. — 2. J. Cimperman: Osèhlo cvetje. Soneti. — 3. Dr. Fr. Detela: Véliki grof. Zgodovinski roman. (Dalje.) — 4. J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 22. Pod hrúško. — 5. J. Starè: Pisma iz Zagreba. XI. — 6. F. G. P.: Róžica. Pesem. — 7. Dr. J. Vošnjak: Odlomki iz človeške tragikomedije. 1. Pepita. — 8. Ivan Vrhovec: Slavni Slovenci. II. Peter Pavel Glavar. — 9. J. Stritar: Pogovori. VII. — 10. A. Fekonja: Slovenci v književni vzajemnosti s Hrvati. — 11. Janko Kersnik: Agitator. Roman. (Dalje.) — 12. J. Šuman: Odgovor na Štrekeljevo kritiko moje slovnice. — 13. Slovenski glasnik: Fr. vitez Miklošič. — Nove knjige slovenske. — Die Kärntner Slovenen. — Preširen v Rusih. — Kratke opazke. — 14. J. Kalan: Šah. — „Ljubljanski Zvon“ stoji za vse leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Uspešni pokladki. Odprte rane vsake vrste, prisajene oteklino, ulesa ozdravi naglo Moll-ovo „Francosko žganje in sol“. V steklenicah po 80 kr. Po poštnem povzetju razpošilja vedno A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah in speerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 8 (11—6)

Zahvala.

Gospod dr. Ig. Namorš, veleposestnik na Jesenicah, je, kakor vsa leta, tudi letos brezplačno zdravil tukajšnje šolsko mladino ter konec šolskega leta (29. dne t. m.) mnogo pridnih učencev in učenk s prav lepimi darili obdaroval.

Za to velikodušno dobroto se v imenu šolske mladine najljubše zahvaljuje

Ivan Hočevcar,
učitelj.

Jesenice ob Savi, 29. avgusta 1885.

Umrli so v Ljubljani:

28. avgusta: Janez Bizjak, delavčev sin, 22 mes., Stari trg št. 11, za drisko. — Urša Bobek, branjevečeva žena, 61 let, Karlovska cesta št. 15, za prsim rakom.
30. avgusta: Ana Železnikar, hišnega posestnika hči, 1 dan, Sv. Florijana ulice št. 48, za oslabljenjem.

V deželnej bolnici:

28. avgusta: Jera Vidmar, dninarica, 35 let, za jetiko.
29. avgusta: Frančiška Vrtnšek, delavka, 23 let, za jetiko.

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Pri stavbenem podjetji Munkács Beszkidske železnice dobi kakih 400 izvrstnih prevaževalcev na železniških kolcih (Bahnrollenleiter), 200 minérjev za prerove, 200 kamnolomcev in 200 izvrstnih kamnosekačev

za trden peščenik trajno in dobro plačano delo v akordu. (499—2)
Stavbeno podjetje Munkács Beszkidske železnice v Munkacsi (Ogersko).

Tujci:

30. avgusta.

Pri **Slone**: Mayer iz Budimpešte. — Frankenberger z Dunaja. — Seust iz Grada. — Ponikvar z Notranjskega. — Spiegler z Dunaja.

Pri **Malliet**: Deutsch iz Zagreba. — Paekeny z Dunaja. — Gugg iz Celovca. — Uhrer iz Trsta.

Pri **avstrijskem cesarji**: Čenčur, Koren iz Trsta.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
31. avg.	7. zjutraj	731.12 mm.	16.2° C	sl. svz.	dež.	33.30 mm.
	2. pop.	734.62 mm.	14.4° C	sl. svz.	dež.	
	9. zvečer	735.28 mm.	12.8° C	sl. vzh.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 14.5°, za 2.8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 1. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld.	95 kr.
Srebrna renta	83	40
Zlata renta	109	05
5% marcna renta	100	—
Akcije narodne banke	869	—
Kreditne akcije	284	50
London	124	40
Srebro	—	—
Napol.	9	88
C. kr. cekini	5	89
Nemške marke	61	05
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	127
Državne srečke iz l. 1864	100 gld	168
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109	—
Ogrska zlata renta 4%	99	05
— papirna renta 5%	92	45
5% štajerske zemljišč odvez oblig	104	—
Dunava reg srečke 5%	100 gld	116
Zemlj. oblg. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	—
Kreditne srečke	100 gld	1.0
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	99
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	192	25

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

NOV.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Malovrh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Štiri dijaki

vsprejmo se za prihodnje šolsko leto po ceni v celo hrano. Poizve se pri **Heleni Nabernik, Rožne ulice št. 27, II. nadstropje, na ulico.** (493—3)

Št. 14.317.

(498—2)

Razglas.

Zaradi oddaje del pri napravi novega kanala in novih cestnih tal v ulicah na grad se bode pri mestnem magistratu **dné 3. septembra 1885 ob 10. uri dopoldne** v mestnej dvorani vršila pismena dražba.

Dotični načrti, pogoji in proračuni so ob navadnih urah v pisarni stavbinskega urada vsakemu na razpolaganje.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 28. dan avgusta 1885.

Župan: Grasselli.

Cvet zoper trganje

je odločno najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, oteklino, otrple ude in kite itd., malo časa, če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvetú zoper trganje po dr. Malčić“ z zraven stojecim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo: (401—9)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.